

EUROOPA EVANGHEELNE ALLIANSS

Palvenädal
2017
Ainulaadne

8. – 15. jaanuar 2017

Palvenädal 2017

Südametunnistusevabadus

„Siin ma seisan ja teisiti ma ei saa!” – Arvatakse, et Luther ütles pärast päevast kaalutlemist välja need sõnad Karl V ees Wormsi riigipäeval. Selle lause tõttu sai temast lindprii. Kuid selle lause tõttu sai temast ka mees, kes pani paika alustala tänapäeva arusaamale südametunnistusevabadusest.

„Võrrelge mu väiteid pühakirjaga ja tõestage, et ma eksin. Kui see teil õnnestub, võtan ma tagasi kõik, mis olen öelnud.” Need sõnad eelnesid ta väljaütlemisele.

Evangeelse Alliansi palvenädal 2017 põhineb *sola*’del (luterliku reformatsiooni käigus tõsteti kuulsate *sola*’de (ld „üksnes“) kaudu taas keskmesse pühakiri, usk, Jumala arm ja Kristus: *sola scriptura, sola fide, sola gratia, solus Christus* – toim). Reformatsioon tegi Lutherist ja paljudest teistest lindpriid, kuid see muutis maailma.

Need *sola*’d teevad ka tänapäeval kristlastest lindpriid. Ajastul, mil peaaegu kõik on suhteline, võid sa põhitõdesid välja öeldes sattuda põlu alla.

Kas oled kunagi mõelnud, et südametunnistusevabadus on loogiline ainult ühiskonnas, kus usutakse ja sallitakse algtõdesid? Me elame ühiskonnas, kus mitte ainult ei keelata absoluute ära, vaid kus ka karistatakse inimesi, kes neid välja ütlevad. Me liigume ühiskonnast, kus keelatakse asju ja ollakse poliitiliselt ebakorrektsed, olukorda, kus piiratakse seadusega, mida tohib ja mida ei tohi välja öelda.

Kui oleme kasutanud oma võimu, et keelata teatud tõekspidamisi, oleme kristlastena ka ise süüdi olnud.

Ainult seal, kus on võimalik vabalt arutleda, saame väita, et meil on südametunnistuse-, sõna- ning usuvabadus. Selle aluseks on *sola*’de alalhoidmine.

Palvetan, et tänavune palvenädal julgustaks meid mõtlema, mida tähendab jääda truuks järgmistele tõekspidamistele:

sola scriptura – vaid läbi Pühakirja – Pühakiri üle traditsiooni;

sola fide – vaid läbi usu – usk üle tegude;

sola gratia – vaid läbi armu – arm üle väärimise;

solus Christus – vaid läbi Kristuse – Kristus on ainus tee.

Olgu selle tulemuseks *Soli Deo Gloria! Au vaid Jumalale!*

Teiega koos palvetades

Thomas Bucher

Euroopa Evangeelse Alliansi peasekretär

2017. a palvenädala materjalide ettevalmistajateks olid EEA DACH liikmed. DACH’i kuuluvad Saksamaa (D), Austria (A) ja Šveits (CH). Oleme neile südamest tänulikud, et nad aitasid kaasa reformatsiooni 500. aastapäeva tähistamisele, tehes selle tõeliselt eriliseks.

Pühapäev, 8. jaanuar: Üksnes Kristus – üks ja ainus tee

Jeesus vastas: „Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa minna Isa juurde muidu kui minu kaudu”(Jh 14:6).

Lisakirjakoht: Heebrea 1:1–3

Taevane Isa otsustas saata Maa peale oma Poja. Jumala Poeg, süütu, patuta inimene, on ainus, kes sai langenud loodu tagasi Looja juurde tuua. Ta võttis kogu loodu süü oma õlgadele, et meie asemel surra. Isa võttis selle ohvri vastu ning äratas oma Poja surnuist üles.

Kogu ajaloos ei ole olnud teist sellist päästeoperatsiooni. Milline ohver! Seesama Isa – Jumal – kutsub kõiki Jeesusesse uskuma. Jumal on andnud oma Pojale autoriteedi kõige üle. Kristus on ainuke tee Isa juurde ning need, kes teda usaldavad, saavad kogeda päästet.

See on vaid lühike kokkuvõte hämmastavast loost! Ja see ON tõsi. Kristuse läbi muutume uueks, saades inimesteks, kelleks Jumal meid kavandas. Meie ette on pandud tõeline elu – täis lootust ja rõõmu –, mis saab võidu isegi surma üle. Kui me vaatame konteksti (Püha õhtusöömaaeg), näeme, kui vähe teadsid Jeesuse jüngrid tema eesmärgist maa peal (vt Johannese 13.–14. ptk). Toomasel polnud õrna aimugi, mida Jeesus teha kavatses, ning Peetrus pidas ennast nii oluliseks, et ta arvas, et saab ohverdada oma elu Issanda eest. Kuid Jeesus vastas neile kannatlikkuse ja julgustusega. Ta ehitas üles nende usalduse tema vastu ning selgitas, et teekond, mille ta peab ette võtma, on selleks, et neile taevast aset ette valmistada. „Minu Isa majas on palju eluasemeid...” ütles ta, ning „...ma tulen jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina” (Johannese 14:2–3).

Kristlastena oleme palverännakul taevase kodumaa suunas. Tihti ei näe me teerada, mis on meie ees. Seetõttu peatume ning oleme ebakindlad, just nagu jüngrid. Kuid me ei pea oma usku ära heitma. Me võime kindlad olla, et meil on keegi, kes juhhib meid. Tänu Jumalale, et me ei pea ise endale teerada tegema! Läbi Kristuse saame lihtsalt minna seda rada mööda, mis juhhib meid otse meie Isa juurde – koju. Jeesus lubas, et ta juhhib meid sinna. Ning seega on meie palve fookuseks täna Jumala Poeg.

Palveteemad

Mõtlege iseenestes sedasama, mida Kristuses Jeesuses: kes, olles Jumala kuju, ei arvanud osaks olla Jumalaga võrdne, vaid loobus iseenese olust, võttes orja kuju, saades inimese sarnaseks; ja ta leiti välimuselt inimesena. Ta alandas iseenast, saades kuulekaks surmani, pealegi ristisurmani. Seepärast on Jumal tõstnud ta kõrgemaks kõrgest ja annetanud talle selle nime, mis on üle iga nime, et Jeesuse nimes nõtkuks iga põlv nii taevas kui maa peal kui maa all, ja et iga keel tunnistaks: Jeesus Kristus on Issand – Jumala Isa kirkuseks (Fl 2:5–11).

Täname:

- Jumalat pääste eest, et ta lepitab maailma enesega läbi Kristuse (vt 2. Korintose 5:19);
- et Jeesus võttis ette tee ristile ning et ta on juba meie jaoks ette valmistanud tee taevasse.

Palume andeks:

- et me kipume end teistest ettepoole seadma;
- et me ei ole alati teadlikud sellest, et Jeesus on üks ja ainus tee Isa juurde;
- et me ei armasta oma kaaskristlasi, mistõttu ei ole me Jeesuse järgitena äratuntavad (vt Johannese 13:35).

Eestpalve:

- nende eest, kes otsivad päästet valest kohast (teised religioonid, esoteerika...), et nad leiaksid Kristuse;
- et kristlased ei pöörduks kunagi eemale Kristuse armastusest;
- et me aitaksime ja väärtustaksime oma kaasteelisi teekonnal Isa juurde.

Christoph Grötzing, Salzburg, Austria Evangeelse Allianssi peasekretär

Esmaspäev, 9. jaanuar: Üksnes Pühakiri – meie elu alus

Siis ta avas nende mõistuse kirjadest aru saama ja ütles neile: „Nõnda on kirjutatud, et Messias pidi kannatama ja kolmandal päeval üles tõusma surnuist. Ja tema nimel peab kuulutatama meeieparandust pattude andeksandmiseks kõigi rahvaste seas, alates Jeruusalemmast. Teie olete nende asjade tunnistajad (Luuka 24:45–48).

Lisakirjakoht: 2. Timoteose 3:16

Kristus on Jumala sõna tuum. Tema on see, kes Jumala sõna meile avalikuks teeb.

Kui Jeesus oli surnuist üles tõusnud, kohtus ta Emmause teel kahe jüngriga. Jeesus seletas neile Pühakirja kaudu, miks tema, Messias, pidi kannatama, surema ja taas ellu ärkama. Kogu Piibel on täis viiteid, mis osutavad Jeesusele ja tunnistavad tema tulekust, äratades üles nende usu, kes seda loevad ja kuulevad.

Lihtne on unustada, milline eesõigus meil on, et Piibel on tõlgitud meie emakeelde. Paljudel inimestel pole siiani sellele ligipääsu ja paljud ei oska lugeda. Kui Piibel tõlgitakse mingisse keelde esmakordselt, toob see palju rõõmu neile, kelle jaoks see on emakeeles. Türgis viibides nägin, kuidas teised keeled võivad anda sulle uue perspektiivi Jumala sõna jaoks, näiteks kasutades erinevaid kujundeid. Järgnev on otsene tõlge türki keelest:

„Täna, kui sa kuuled ta häält, ära lase *konnasilmadel oma südamel peale* tekkida” (Heebrea 3:15). *Konnasilmad südamel peal...* see üsna kujukas pilt hoiatab meid, et me oleksime Pühakirjale kuulekad ning et me ei kahandaks teatud kirjakohtade väärtust, öeldes, et need ei ole kaasaegsed.

Aastaid tagasi ütles üks india teoloog, et kui me õppisime Piiblit lugema, hakkasime unustama, kuidas kuulata Jumala sõna. Ta ütles: „Kui ma loen Piiblit, vaatavad mu silmad alati üle kirjakohtade. Kuid kui ma kuulan Jumala sõna, pean asetama ennast selle alla.” – Me võime Jumala sõna täielikult usaldada. Jutlused, mis põhinevad Piiblil, äratavad üles meie usu, sest usk tuleb kuulisest ning sellest, mida me kuuleme (vt Rooma 10:17).

Palveteemad

Täname:

- et Piibel on tõlgitud paljudesse keeltesse;
- jutlustajate eest, kes asetavad Kristuse oma sõnumi keskpunkti, äratades seeläbi inimestes usu;
- ülistuslaulude ja vaimulike laulude eest, mis põhinevad Pühakirjal.

Palume andeks:

- kui me pole kuulanud Jumala sõna;
- kui Jumala sõna ei ole olnud meie koguduse alustala.

Eestpalve:

- et Piiblit tõlgitaks jätkuvalt rohkematesse keeltesse;
- et Jumala sõna saaks meie kirikutes kuulutatud ja kuulatud;
- et me õpiksime rohkem kirjakohti pähe.

Detlef Garbers, Sinsheim

Teisipäev, 10. jaanuar: Üksnes arm – meie võimalus

Nüüd aga on ilma Seaduseta saanud avalikuks Jumala õigus, millest tunnistavad Moosese Seadus ja Prohvetid, see Jumala õigus, mis tuleb Jeesusesse Kristusesse uskumise kaudu kõigile, kes usuvad. Siin ei ole erinevust, sest kõik on pattu teinud ja ilma jäänud Jumala kirkusest ning mõistetakse õigeks tema armust päris muidu, lunastuse kaudu, mis on Kristuses Jeesus (Rm 3:21–24).

Lisakirjakoht: 1. Korintose 15:10

„Kui sa ei pinguta, siis sa ei saavuta midagi!” – Sellist ütlemist kuuleme korduvalt kogu elu: olgu see vanematelt kodus, rangelt matemaatika õpetajalt koolis, kellelki tööl... Mõnikord toimib see väikse müksuna ning mõnikord suure tõukena. See on midagi, mida kuulen ka ennast ütlemas: „Mul on ainult üks võimalus veel järel, et ennast tõestada... kui ma pingutaks veel natuke rohkem...”

Isegi kui ma pingutan rohkem, märkan tihti, kui kiirelt jõuan oma piirideni. Ma tahtsin saada kokku oma sõbraga, et vabandada vaidluse eest, mis meil hiljuti oli, kuid miski tuli mulle meelde, mis oli järsku palju olulisem. Ma lükkasin lepituse tahaplaanile, kuigi tahtsin seda ennist nii meeleheitlikult teha. Inimene, kes on endaga aus, saab kiiresti aru, kus asuvad ta piirid, mis on ta vead ja läbikukkumised. Elu on aga palju enam kui hea eksamitulemus, edukas tööpositsioon või lihtsalt püüd keskmisest parem olla. Elada elu, mis on Jumalale meelepärane – see on, mis tõeliselt loeb. See paneb mind mõistma, kui mõttetud on mu pingutused, kui ma püüan ennast teha Tema ees vääriliseks.

Apostel Paulus ütleb, et ta on palju rohkem vaeva näinud kui keegi teine, ja tal on õigus (vt 1Kr 15:10). Kuid ta ei lase sellel mõttel end mõjutada. Ta jääb alandlikuks, olles täielikult teadlik, et ilma Jumala armuta ei oleks ta sellega kunagi hakkama saanud. Goethe mõtles välja fraasi, mis tõlgituna on midagi sellist: „Me saame päästa ainult neid, kes ennast tõeliselt pingutavad.” Nagu Paulus, avastas ka Martin Luther, et see moto lihtsalt ei vasta tõele. Luther keeras lääne ühiskonna „efektiivsuse põhimõtte” pea peale. Kiriku reformatsioon rajati armu põhimõttel, vahetades välja seisukoha, mis rajanes meie enda saavutustel ja edul.

Jumal on see, kes on aktiivne tegutseja. Kui ma jõuan omadega ummikusse ning arvan, et mul pole rohkem alternatiive – just seal astub Jumal pildile. Ta on parim ja ainuke, kes saab mulle uue võimaluse anda. Läbi oma Poja kannatuste ja ristisurma on Jumal mind õnnistanud oma armuga. Kui mulle ei antaks armu, ei oleks mul perspektiivi ei elus ega surmas. Aga Jumala armust saan ma olla see, kes ma peaksingi olema: Jumala armastatud laps.

Palveteemad (Psalm 103)

Täname:

- et Jumal on andnud mulle ja kõigile mu ümber armu- ja lepituseanni.

Palume andeks:

- et ehkki ma tahan Jumala armuandi teistega jagada, ei tee ma seda piisavalt tihti;
- et mu enesehinnang langeb pidevalt ning ma püüan seda tagasi saada läbi enda pingutuste. See ei ole mõistlik vastus. – „Aita meid, armuline Jumal ja Isa, et me tuleksime iga päev tagasi sinu juurde ja toetuksime ainult sinu armule!”

Eestpalve:

- nende eest, kelle töökohtadel väärtustatakse ainult suuri pingutusi ja saavutusi (direktorid, kuulsused jpt);
- nende eest, kes vajavad kaitset, armu ja hoolt, kuid kogevad ainult tagasilükkamist ja üksildust (põgenikud, lapsed keeruliste olukordadega peredest);
- et sõjakonfliktides juhtivatel positsioonidel olevad inimesed otsiks lepitust.

Marieluse Bierbaum, Bremen

Kolmapäev, 11. jaanuar: Üksnes usk – Jumala pakkumisele vastamine

Kus on nüüd kiitlemine? See on välistatud. Millise seaduse läbi? Kas tegude seaduse läbi? Ei, vaid usu seaduse läbi. Me ju arvame, et inimene mõistetakse õigeks usu läbi, Seaduse tegudest sõltumata (Rooma 3:27–28).

Lisakirjakoht: Luuka 5:1–11

Neljas sola – „vaid läbi usu” – on kohane vastus Jumala pakkumisele. Me teame kõik seda tunnet, kui anname kellelegi kingituse ning ootame pisut kartlikult reaktsiooni. Me loodame meeleheitlikult, et kingitus võetakse vastu ja seda hinnatakse ning see on saajale sobilik. Kuidas toimib Jumala kingitus? Paulus ütleb kirjas roomlastele, et me saame Jumala kingituse vastu võtta vaid usus – Teda usaldades.

Alati kohtame vanu väärarusaamu sellest, mida usk tõeliselt tähendab. Sellega maadleb ka Paulus oma kirjas. Esimene valearusaam on hooplemine, kus usku Jumalasse nähakse kui vaga saavutust. Probleem on selles, et oluliseks peetakse sügava, tõelise usu saavutamist läbi omaenese jõu. Mõnikord me suisa nõuame, et teistel oleks samasugune usk – nagu nad saaksid seda lihtsalt tühjast kohast tekitada. Usku ei saa me ise tekitada, seda peame Jumalalt paluma.

Teine väärarusaam on heade tegude kohta. Endiselt kehtib vana religioosne kiusatus – Jumala heakskiitu välja teenida. Või vähemalt aidata Jumalat sellega, mis ta on juba ära teinud. Paulus aga selgitab, et usust üksinda piisab. Rohkem pole midagi teha. Jumal on kõik ära teinud.

„Vaid läbi usu” on lahendus ka kolmandale arusaamale, mis on arvatavasti kaasaja ühiskonnas rohkem levinud kui eelnevad kaks. Arvatakse, et mis Jumal on teinud, lepib meid temaga, sõltumata sellest, kas me võtame selle usus vastu või mitte. Tänapäeval on palju inimesi, kes tahaksid oma „pühalikkuse” lihtsalt autopiloodi peale lülitada. See võib olla anonüümne või automaatne, sõltumata sellest, kas sa oled Jumala kutsele vastanud või kas üldse usudki sellesse. Aga Paulus meenutab meile, et Jumal on läbi Kristuse astunud sammu meie poole, sest ta igatseb olla meiega koos. Sellist suhet on võimalik saavutada „vaid läbi usu”. Seetõttu kutsume inimesi sellist usku kogema.

Mis on su suurim religioosne kiusatus? Kas oma usuga hooplemine, kuigi see on kingitus? Kas omaenda pühalike saavutuste liigne usaldamine, kuigi need ei tee sind Jumalale meelepärasemaks? Või on see petlik lootus, et kõik võib ka usuta toimida? Nendele küsimustele ausalt vastamine võib aidata sul otsustada, mis suunas su palve peaks täna liikuma.

Palveteemad (Ef 3:14–21)

Täname:

- armuanni eest, mida me ei vääri;
- et Kristus on kõik vajaliku meie eest teinud;
- et Jumal on meis usu esile toonud.

Palume andeks:

- et me hoopleme mõnikord oma usuga;
- et me püüame saada Jumalale meelepärasemaks läbi enese pingutuste.

Palume:

- „Ma usun – aita mind mu uskmatuses!” (Markuse 9: 24);
- ühtsust usus.

Ülistame:

- sest Jumal on usaldusväärne;
- sest tee Jumalani on avatud.

Dr. Guido Baltes, Marburg

Neljapäev, 12. jaanuar: Üksnes usk – Jumala kutse maailmale

Aga pühade viimasel, suurel päeval seisis Jeesus ja hüüdis valjusti: „Kellel on janu, see tulgu minu juurde ja joogu! Kes usub minusse, nagu ütleb Kiri, selle ihust voolavad elava vee jõed.” Aga seda ta ütles Vaimu kohta, kelle pidid saama temasse uskujad... (Johannese 7:37–39a).

Lisakirjakoht: Apostlite teod 17:22–24

Ühes saksakeelses laulus öeldakse: „Jumal on meid kutsunud oma peole, lähme ja räägime sellest kõigile, keda teel sinna kohtame...”

Kui meid peole kutsutakse, tunneme ennast eriliselt. See on meile suur au, kui peo võõrustaja tahab, et just meie seal osaleksime. Jumalale on väga oluline, et iga inimene võtaks vastu Tema kutse. Me oleme Talle nii kallid ja ta igatseb väga, et me oleksime tema lähedal – mitte ajutiselt, vaid püsivalt. Mitte külalistena, vaid pereliikmetena. Ta soovib, et MEIE oleksime osa TEMA elust ja TEMA olemusest. Ta pakub MEILE tähenduslikku ja täielikku elu, mis saab tema igavikulises ligiolus täiuslikuks. Milline eesõigus! Ja milline väljavaade on see meie jaoks. Jeesus selgitab rõõmsa peo võrdpildiga, et TEMA kutsub meid ja TEMA tahab meiega koos pidu pidada.

TEMA on taevased asemed meie jaoks oma igaveses kuningriigis ette valmistanud. Sissepääs on tasuta: me ei pea maksma üüri ega vaja krediiti. Me ei pea tegema midagi muud kui lihtsalt uskuma – *vaid läbi usu.*

Usk on midagi palju enam kui rituaal või kõrgendatud teadlikkus Jumala ligiolust. Usk tähendab, et me võtame vastu Jumala töötused ning et me usaldame Jumala tegusid, mitte endi omi.

Selleks et iga inimene maa peal kuuleks Jumala kutset ning ütleks talle jah, läkitas Jeesus 2000 aastat tagasi välja oma jüngrid. Täna saadab ta välja MEID. Jumalal on koht kõikide jaoks – aga kas kõik kohad saavad täidetud? Jeesuse käed on välja sirutatud, et rõõmuga vastu võtta iga inimene, kes tema juurde tuleb. Talle teeb haiget, kui keegi tema kutse tagasi lükkab. Täname täna Jumalat ta kõikikaasava kutse eest maailmale ning palume, et ta aitaks meil kutset rõõmuga vastu võtta.

Palveteemad

Me täname alati Jumalat teie kõikide eest, meenutades teid oma palvetes, alatasa meelde tuletades teie teokat usku ja töokat armastust ning vastupidavat lootust meie Issanda Jeesuse Kristuse peale Jumala ja meie Isa palge ees. (1Ts 1:2–3. Loe kuni 10. salmini).

Täname:

- et Jeesus austab meid, kutsudes meid Temaga aega veetma.

Palume andeks:

- et usaldame tihti iseennast rohkem kui Jeesust.

Palume:

- et Jumal andestaks meie uskmatuse ja tugevdaks meie usku temasse ja tema lubadustesse.

Eestpalve:

- et Jumal avaks inimeste südamed üle kogu maailma, et nad kuuleksid tema kutset ja võtaksid selle usus vastu.

Horst Weippert, Gärtringen

Reede, 13. jaanuar: Üksnes Arm – Jumala süda maailma suhtes

Tolsamal ajal ütles Jeesus: „Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand, et sa selle oled peitnud tarkade ja mõistlike eest ja oled selle ilmutanud väetitele! Jah, Isa, sest nõnda on see sündinud sinu head meelt mööda. Kõik on mu Isa andnud mulle, ja keegi muu ei tunne Poega kui vaid Isa, ega ükski tunne Isa kui vaid Poeg ja see, kellele Poeg seda iganes tahab ilmutada. Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise! Võtke enda peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südameilt alandlik ja te leiате hingamise oma hingedele, sest minu ike on hea ja minu koorem on kerge!” (Matteuse 11:25–30).

Lisakirjakoht: 2. Moosese 34:6

Jumala süda valutab maailma pärast ning seetõttu saatis ta oma Poja Jeesuse. Sest Jumal ütles juba israellitidele Egiptuses: „Ma olen küllalt näinud oma rahva viletsust” (2Ms 3:7). Jumal näeb meie meeleheidet tänapäeval sama palju kui tol ajal. Ta näeb rahvaid, kes on sõdade tõttu katki kistud, ära kasutatud ja kuritarvitatud; inimesi, kes on kaotanud oma kodud ja muutunud põgenikeks. Neid, kes püüavad läbi raskuste enda jaoks uut elu rajada tundmatus kohas, kus neid kutsutakse võõramaalasteks – nagu siin Euroopas. Jumal näeb neid ja kannatab koos nendega. Ta arm ulatub isegi nendeni, kes ei tunne veel teda, sest ta on alati olemas nende jaoks, kes kannatavad, sõltumata nende religioonist või rassist.

Jumal näeb meie raskusi ja koormaid. Ta näeb meie vigu ja läbikukkumisi. Ta näeb, mis probleemid meil on tööl, meie abieludes. Ta näeb, kui oleme raskustes oma lastega või majanduslikes katastroofides, haigustes ja õnnetustes. „Me oleme kõik samas paadis”. Kuid vahel tundub, et Jumal ei ole seal. Meile tundub, et maailm muutub hullemaks, mitte paremaks. Aga Jumal saatis tõesti oma Poja. Ta on siin meie jaoks: Immaanuel – „Jumal meiega”. Meie pärast suri ta ristil.

Jumal ei ole meid unustanud. Ta arm on mõeldud just meie jaoks ning seetõttu kutsub Jeesus meid täna tema juurde. Ta on võtnud enda peale maailma koormad ning iga inimese isiklikud vajadused. „Tulge minu juurde kõik, kes te olete vaevatud...” (Mt 11:28). Ta tahab võtta meie koormad oma õlgadele, me ei pea neid üksinda kandma. Kui me tema poole palvetame, kanname tema „iket”. Me saame Jeesusega üheks meeskonnaks. Me ei ole üksi. Tema on see, kes on meie kõrval ja meiega, kes kannab kõiki meie koormaid, isegi kui me ei näe ega tunne alati seda. Kui me Tema poole palvetame, muutub meie koorem kergeks. Palvetame üheskoos, et Jumal saaks meid edasi kanda.

Palveteemad (Luuka 1:46–55)

Täname:

- et Jumala süda on meie jaoks täiesti avatud;
- et me ei pea leidma oma lahendusi ja plaane, vaid me võime lihtsalt Jumalat usaldada;
- et Jumal lubab meil läbi kukkuda ning me ei pea kõike teadma.

Palume andeks:

- kui me arvame, et Jumal ei ole siin, et ta on meid unustanud, et ta ei hooli meist;
- et me toetume tihti iseenda tugevusele ja ressursidele, selle asemel et otse Jumala juurde minna.

Palume:

- et Jumal tugevdaks meie usku sellesse, et tema valitseb ning tema käes on õnnelik lõpp;
- et Jumal muudaks võimupositsioonidel olevaid inimesi, et nad igatseksid head ja õiglust.

Magdalena Paulus, Götzis, Vorarlberg

Laupäev, 14. jaanuar: Üksnes Pühakiri – Jumala hääl maailmas

Aga kui rahvahulki kogunes ja kõigist linnadest Jeesuse juurde tuli, rääkis ta neile tähendamissõnaga: „Külvaja läks välja oma seemet külvama. Ja külvamisel pudenes osa seemet tee äärde ning tallati ära ja taeva linnud nokkisid selle. Ja osa kukkus kaljule, ja see kuivas tärgates, sest sel ei olnud niiskust. Ja osa kukkus ohakate keskele, ja samal ajal tärغانud ohakad lämmatasid selle. Ja osa kukkus heasse mulda, ja kui see tärkas, kandis see sajakordselt vilja.” Seejärel ta hüüdis: „Kel kõrvad on kuulda, kuulgu!” (Luuka 8: 4–8).

Lisakirjakoht: Matteuse 4:1–11

Põllud on talvel üsna kõledad. Raske on ette kujutada, et kevadel neil midagi jälle kasvab. Aga kuigi tühi põld võib meie jaoks tunduda viljatuna, näeb põllumees seal potentsiaalset lõikust.

Jeesus on nagu põllumees. Erinevalt meist, näeb ta täpselt, milliseks kasvab Jumala sõna seeme. Alati on aga mõned takistused, enne kui seeme saab juured alla ajada: teerada, kivine pind, okkad ja ohakad...

Jeesus ei räägi seda lugu mitte ainult ohtude eest hoiatuseks, vaid ka töötuseks, mis saab Jumala sõnast, kui see langeb heasse pinda. See mõistujutt õpetab meile, kuidas Jumal oma „Sõna seemet” toidab:

- See võtab aega. Kui sa tahad taime kasvatada, ei näe sa tulemusi kohe. Kuidas sa reageerid, kui sa ei näe otsekohe oma töö vilja? Kuidas reageerid, kui Jumala sõna ei löö nagu välg, vaid hoopis liigub teo kiirusel?
- Kerge on kannatust kaotada, kuid viljade aeglane ja vaevaline kasv ei tohiks olla ootamatu. Kas me oleme selleks valmis?
- Seeme areneb hästi vaid heas mullas. Kas me teeme piisavalt, et oma kogudustes „mulda” ette valmistada?
- Külvamine toob suure lõikuse. Ühest seemnest tuleb sada uut seemet ning iga seeme vajab ruumi ja õhku, et ta saaks kasvada.

Aafrikas elades nägin sadu kristlasi kiriku poole tõttamas, Piibel kaenla alla surutud. Siin kipume oma Piiblit koju riulile jätma. Me kardame endale tähelepanu tõmmata! Miks me ei ole oma Piibli üle piisavalt uhked, et seda teistele näidata?

Piibel on läbi sajandite meie ühiskonnas väga olulisel kohal olnud. Piibellikud mõisted, nagu „vabadus” ja „õiglus”, on nüüd põhiseaduslikud nõuded. Väga suur osa heategevusest on rajatud piibellikele väärtustele. Me peaksime Piibli sõnumit külvama rõõmu ja ootusega, sest see on ainulaadne Jumala seeme.

Palveteemad

Aga seda kuuldes tõstsid need ühel meelel häält Jumala poole, öeldes: „Issand, sina, kes sa oled teinud taeva ja maa ja mere ja kõik, mis on nende sees, kes sa oled meie isa Taaveti, oma sulase suu kaudu Püha Vaimu läbi öelnud: „Miks paganad möllavad ja rahvad taotlevad tühja? Ilmamaa kuningad on astunud siia ja vürstid on kogunenud ühte paika Issanda vastu ja tema Messia vastu.” Sest tõepoolest, selles linnas on Herodes ja Pontius Pilaatus kogunenud ühte paganatega ja Iisraeli rahvaga sinu püha sulase Jeesuse vastu, keda sa oled võidnud, et teha seda, mis sinu käsi ja nõu olid ette määranud sündima. Ja nüüd, Issand, vaata nende ähvarduste peale ja lase oma

sulastel täie julgusega kõnelda sinu sõna, sirutades oma käe haigete parandamiseks ning tunnustähtede ja imetegude sündimiseks sinu püha sulase Jeesuse nime läbi” (Ap 4:24–30).

Täname:

- Jumala sõna väe eest, mis on meie hulgas 2000 aastat töötanud.

Palume andeks:

- et me vahel hirmu pärast avalikult Piiblist rääkimisest hoidume;
- et me keskendume tihti Jumala sõna probleemidele, mitte selle väele ja elujõule.

Eestpalve (kui võimalik, paluge nimeliselt):

- nende eest, kes avalikult Jumala sõna kuulutavad;
- nende eest, kes on hiljuti lubanud Jumala sõna seemnel oma südames kasvama hakata;
- nende eest, kes kogevad kasvuraskusi;
- kristlaste eest, kes kuulutavad Jumala sõna meedias (internetis, raadios, televisioonis jne).

Thomas Hanimann, Schaffhausen

Pühapäev, 15. jaanuar: Üksnes Kristus – maailma lootus

...kellele Jumal tahtis teada anda, mis on selle saladuse kirkuse rikkus kõigi rahvaste seas; see on – Kristus teie seas, kirkuse lootus. Meie kuulutame teda, manitsedes iga inimest ja õpetades iga inimest kogu tarkuses, et seada iga inimest Jumala ette täiuslikuna Kristuses. (Kl 1:27–28).

Lisakirjakoht: Jesaja 42:1–12

Jesaja raamatu laul Jumala sulasest on prohvetlik sõnum. Kas kellelgi oleks vastuväiteid sellele, et Jeesus on meie ainus lootus? Tegelikult on meie ümber palju inimesi, kes selle väitega nõus ei ole. Lootus kahaneb, hirm tuleviku ees suureneb. Me muretseme järjest rohkem oma elu pärast. Paneeldiskussioonidel ennustatakse multireligioosset maailma ning inimesed, kes debatte vaatavad, igatsevad vastuseid või on pettunud. Kus on selle maailma lootus? Kas lootus on ainult Kristuses?

Paulus kirjutab koloslastele ühtsuse ja tõe kohta. Ta selgitab neile Jeesuse unikaalset loomust (Kl 1:15–23). Kristusest piisab! Ta on nähtamatu Jumala nähtav kuju. Kristus on koguduse pea. Ta on ülestõusnud Issand. Kõik inimesed peaksid kuulma seda imelist saladust! Kristuses on meie lootus.

Pauluse ajast saadik on lootuse sõnum lugematut arvu inimesi inspireerinud ja motiveerinud. Kristlik misjon on muutnud maailma palge, kuid me ei ole veel jõudnud paradiisi. Selleks et kogeda isiklikku muutust, peame vabatahtlikult võtma vastu Jeesuse kui oma ainukese päästja. Igal uuel põlvkonnal on tuleviku osas omad ootused. Igal põlvkonnal on vaja kuulda evangeeliumi kuulutajaid, kes kuulutavad selgelt ja avalikult „...vaid Kristuses, kes on maailma lootus”.

Palve on osa sellest missioonist. Ainult oma südames lootuse ja usu kandmisest ei piisa; me peame astuma uskumisest tegutsemisse, rääkimisest tegudeni. Meie põlvkond otsib projekte, kogudusi ja inimesi, kes annaksid neile lootust. Väga oluliseks sammuks on kõigepealt on üheskoos palvetamine. Avalikult ennast Kristusele pühendades anname jõudu ka teistele. Jeesus Kristus on tuleviku ainus lootus. Teades, et me oleme Temaga nii elus kui surmas, ei pea me kartma, mis toimub meiega siin või kogu maailmas.

Palveteemad (Jeesuse palve meie eest)

Aga ma ei palu üksnes nende eest, vaid ka nende eest, kes nende sõna läbi hakkavad minusse uskuma, et kõik oleksid üks, nii nagu sina, Isa, minus ja mina sinus, et nemadki oleksid meis, et maailm usuks, et sina oled minu läkitanud. Ja mina olen andnud neile selle kirkuse, mille sina oled andnud mulle, et nad oleksid üks, nii nagu meie oleme üks: mina neis ja sina minus, et nad oleksid täielikult üks, nii et maailm tunneks ära, et sina oled minu läkitanud ja et sa oled armastanud neid, nii nagu sa oled armastanud mind. Isa, ma tahan, et ka need, keda sa mulle oled andnud, oleksid minuga seal, kus mina olen, et nad näeksid mu kirkust, mille sa oled andnud mulle, sest sa oled mind armastanud enne maailma rajamist. Õige Isa, maailm ei ole sind tundnud, aga mina tundsin sind ning need siin tunnevad, et sina oled minu läkitanud. Ja ma olen neile andnud teada sinu nime ja annan teada seda, et armastus, millega sina oled armastanud mind, oleks nendes ja mina oleksin nendes” (Johannese 17:20–26).

Täname:

- et Kristus on lootuse ja uue elu allikas;
- koguduste eest, kes kuulutavad lootuse sõnumit.

Palume andeks:

- et me kardame neid, kes meid kritiseerivad;
- et me ei loe Piiblit kogu südamega;
- et meil ei ole piisavalt julgust kuulutada Kristust.

Palume:

- julgust oma prioriteetide seadmisel Kristusega arvestada;
- uuendatud usku, et Jeesus Kristus on meie ainus lootus.

Eestpalve:

- evangelismi eest üle kogu maailma;
- koguduste rajamise eest.

Wolfhart Neumann, Leipzig